

Grundlag af Udskiftningskort eller originale Matrikulskort. Naar man nu nærmere skal bestemme denne „Midtlinie“, har man ment at burde slutte sig til den Opfattelse og Bestemmelse af denne, der er fremsat af Sekretær i Lystfiskeriforeningen, Ingeniør, cand. polyt. Otto Wolff i Tidsskrift for Opmaalings- og Matrikulsvæsen, 5te Bind 1908—1910, Pag. 41 ff. og Pag. 90 ff. „Midtstrømslinie“ defineres herefter som „en Linie gennem alle de Punkter, der har lige stor Afstand fra de nærmeste Bredder“. Denne Definition tager imidlertid nærmest Sigte paa Grænsen midt ude i et Vand mellem Genboers Lodder, medens den i Virkeligheden er ment tillige at skulle omfatte Grænsen mellem Naboers Lodder. Man har derfor ikke villet benytte disse Udtryk for det iøvrigt rigtige Synspunkt saa lidt som Ordet Midtlinie eller det gamle Ord: Midtstrømslinie, der antyder en Forbindelse med Strømmen, som ikke er tilsigtet, men man er gaaet bort fra en Fastsættelse af Søloddens Grænser og over til den Definition af Søloddens Indhold, som Ingeniør Wolff ligeledes har fremsat sammesteds, og som i Virkeligheden betyder det samme, nemlig, at: „ethvert Punkt i Søen hører til den nærmeste Lod“, idet man kun af sproglige Hensyn har givet Sætningen den i Forslagets § 1, 1ste Stykke, foreslaaede Affattelse. Til Definitionen er føjet Ordene: „til enhver Tid“, idet man i Henhold til ovenstaaende Udvikling ikke har ønsket at gøre Linien afhængig af andet end de til enhver Tid foreliggende faktiske Forhold.

For saa vidt særlig angaar Grænsen mellem Naboers Fiskeriret i det fælles tilstødende Vand, bemærkes, at denne Grænse efter den her givne Regel oftest vil udgaa vinkelret paa Bredden med lige stor Afstand til de to Nabolodder, jfr. Princippet i Skrivelse af 3. April 1891 fra Indenrigsministeriets 1ste til dets 2det Departement, E. Mørups Samling af Cirkulærer og Skrivelser vedrørende Landinspektørernes Virksomhed, 1893, p. 89. Efter Breddernes Beskaffenhed kan Grænsen dog danne krumme Linier. Lodsejerens Fiskevand vil herefter i høj Grad afhænge af hans Lods Beliggenhed og Breddens Linie. Den, der f. Eks. har sin Lod beliggende ved en lille Vig eller Bugt af en større Sø, vil ikke lettelig faa Fiskevand ud over den mindre Bugt eller Vigs Omraade, men der vil formentlig ikke være noget uretfærdigt heri, idet en Lod langt ud i den større Sø til Fordel for Lodsejeren ved den mindre Vig kun vilde kunne tillægges denne paa Bekostning af dem, der ejer Grunde ved Søen og saaledes unægtelig maa siges at have nærmere Adkomst til at nyde godt af denne. I det hele taget vil der her som overalt i alle andre Ejendomsforhold fremkomme Forskelligheder, der grunder sig i en Lods mer eller mindre fordelagtige Beliggenhed.

I denne Forbindelse vil det være rigtigt at gøre opmærksom paa, at de her foreslaaede Skellinier mellem Nabolodder paa Vandomraadet ikke nødvendigvis vil gaa i samme Retning som Skellinierne i Marken. Det er formentlig ogsaa stemmende med Forholdets Natur, at Sølodden ligger „lige ud for“ Jordloden, saaledes at Loddens Form og Størrelse inde i Land ikke influerer paa Søloddens Størrelse, men den kun er afhængig af Kyststrækningen. Til Forstaaelse af den her foreslaaede Ordning af Lodsejernes Fiskeriret hustrykkes som Bilag Nr. 10 Skitser over Fure Sø og Sminge Sø ved Gudena, hvori forskellige Sølodder findes indtegnede.

Medens man som ovenfor udviklet er kommet bort fra den egentlige Midtstrømslinie som Grænse for Lodsejernes Fiskeriomraade, er man i en anden Forbindelse naaet til i højere Grad end hidtil at fastholde Strømlinien som afgørende for Retsforholdet. Der sigtes herved til Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 2, 1ste Stykke,